

Księga Kapłańska

Rozdział 6

1. I rzekł JAHWE do Mojżesza, mówiąc: 2. Dusza, która zgrzeszy, a wzgardziwszy JAHWE, zaprzy bliźniemu rzeczy do schowania danej, której jej powierzono, abo co gwałtem wycisnie, abo potwarz uczyni, 3. abo najdzie rzecz straconą, a zaprzawszy się nadto przysięże fałszywie, i cokolwiek innego uczyni z wielu rzeczy, w których zwykli ludzie grzeszyć, 4. przekonana w grzechu, przywróci 5. wszystko, co zdradą chciała otrzymać, zupełnie, i nadto piątą część Panu, któremu szkodę uczyniła. 6. A za grzech swój ofiaruje barana bez makudy z trzody i da go kapłanowi według oszacowania i miary przewinienia, 7. który się będzie modlił zań przed JAHWE, a będzie mu odpuszczona każda rzecz, którą czyniąc zgrzeszył. 8. I rzekł JAHWE do Mojżesza, mówiąc: 9. Rozkaż Aaronowi i synom jego: Ten jest zakon całopalenia: Będzie palona na ołtarzu całą noc aż do zarania: ogień z tegoż ołtarza będzie. 10. Oblecze się kapłan w szatę i w ubranie płócienne i wybierze popiół, który żrący ogień spalił, i posypawszy ji przy ołtarzu, 11. zewlecze pierwsze odzienie, a obłókszy się w inne wyniesie ji za obóz, a na miejscu bardzo czystym spali ji, aż się w perz obróci. 12. A ogień na ołtarzu zawsze będzie gorzał, który będzie żywił kapłan podkładając drwa rano na każdy dzień; i włożywszy nań całopalenie, będzie na nim palił łoje zapokojnych. 13. Ogień ten ustawiczny jest, który nigdy nie ustanie na ołtarzu. 14. Ten jest zakon obiady i mokrych ofiar, które ofiarować będą synowie Aaronowi przed Panem i przed ołtarzem. 15. Weźmie kapłan garść białej mąki oliwą rozczynionej i wszystko kadzidło, które na mące jest położone, i spali je na ołtarzu na pamiątkę woniej nawdzięczniejszej JAHWE, 16. a ostatek białej mąki zje Aaron z synmi swemi bez kwasu, a zje na miejscu świętym sieni przybytku. 17. A kwaszona nie będzie dlatego, iż się część jej ofiaruje na zapał Pański. Święte świętych będzie, jako za grzech i za występki. 18. Mężczyzna tylko z pokolenia Aaronowego jeść je będzie. Zakonne i wieczne będzie w pokoleniach waszych z ofiar PANSKICH. Każdy, kto się ich dotknie, będzie poświęcony. 19. I rzekł JAHWE do Mojżesza, mówiąc: 20. Ta jest obiata Aarona i synów jego, którą ofiarować mają JAHWE w dzień pomazowania swego. Dziesiątą część efy mąki białej ofiarują w ofierze wiecznej, połowicę jej rano, a połowicę jej wieczór, 21. która w panewce zaczyniona oliwą usmażona będzie. A ofiaruje ją ciepłą na wonność nawdzięczniejszą PANU 22. kapłan, który na ojcowskie miejsce prawnie wstąpił, a spalą wszystko na ołtarzu. 23. Każda bowiem ofiara kapłańska wszystka będzie spalona, a żaden z niej nie będzie pożywał. 24. I rzekł JAHWE do Mojżesza, mówiąc: 25. Mów Aaronowi i synom jego: Ten jest zakon ofiary za grzech: Na miejscu, gdzie ofiarują całopalenie, będzie ofiarowana przed JAHWE, święte świętych jest. 26. Kapłan, który ofiaruje, będzie ją jadł na miejscu świętym, w sieni przybytku. 27. Cokolwiek się dotknie mięsa jej, będzie poświęcone. Jeśli szata krwią jej będzie pokropiona, wypiorą ją na miejscu świętym. 28. A naczynie gliniane, w którym ją warzono, stłuką, a jeśli naczynie będzie miedziane, wytrą je i wymyją wodą. 29. Każdy mężczyzna z rodu kapłańskiego będzie mięsa jej pożywał, bo święte

świętych jest. **30.** Ofiara bowiem, którą biją za grzech, której krew noszą do przybytku świadectwa dla oczyszczenia w świątnicy, nie będzie jedzona, ale spalona ogniem.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.